לעילוי נ"ש ר' אבריהם יוסף שמואל אישער בן ר' מוביי ז"ל והילתו רישא והו בת ר' אבריהם שלמה ע"ה קורען

MONSEY EDITION

כדלקמן נרות לשבת – 4:21
זמן קריאת שמע/מ"ג – 8:36
זמן קריאת שמע/כגר"ח – 9:12
סוף זמן תפילה/לכגר"ח – 10:01
זמן לתפילה מנחה גדולה – 12:11
שקיעה המה שבת קודש – 4:38
מוצ"ש נאם כוכבים – 5:28
מוצ"ש לרבינו תם – 5:50

בראתי יצר הרע ובראתי לו

תורה תבלין

TORAH TAVLIN Publication | 34 MARINER WAY MONSEY, NY 10952

TORAH TAVLIN IS ALWAYS AVAILABLE ONLINE TO VIEW ARCHIVES STORIES ARTICLES OF INTEREST OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY.
WWW.TORAHTAVLIN.ORG
OR SEND US AN EMAIL TO: SUBSCRIBE@TORAHTAVLIN.ORG

שבת קודש פרשת תולדות – ד' כסלו תשפ"ז
Shabbos Parshas Toldos - November 14, 2026

טיב התבלין

מאת הגה"צ רבי נפתלי הכהן רבינוביץ שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים עיה"ק

ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרוש את ה' ... (כה-כב) – ההשתדלות הנכונה והאמיתית

דנה כפי שהזהירונו חכמינו ז"ל הרי מעשי האבות הם סימן לבנים, ואשר על כן יש לנו להתבונן בכל פרט ופרט ממה שאפשר ללמוד באלו הפרשיות דרך ומוסר בעבודת השי"ת. לומדים אנו בפרשה זו אצל רבקה אמנו ע"ה, שמיד כאשר הרגישה בקושי המיוחד שיש לה בצער עיבורה לא הלכה לדרוש אצל הרופאים, אלא "ותלך לדרוש את השם", רגליה הוליכו אותה לעבר בית מדרשם של שם ועבר, בהיותה יודעת שרק משם תוכל למצוא מזור וצרי לתחלואיה. ומכאן ילמד האדם לעשות אף הוא כמעשי האבות, ואם יתרגש עליו איזה חולי או מכאוב ח"ו, אזי בראש בראשונה יתייחד עם קונהו, ויעשה חשבון עמוק בנפשו, לדעת מה השם אלוקיו דורש מעמו, ולאחר מכן ישפוך כמים ליבו בשיח תפלה ותחנונים לפני אדון כל העולמים, ויפיל תחנתו לפניו שיעמוד לימינו בצר, להלצו מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה. ואז, לאחר מכן יוכל לעסוק גם בחלק הגשמי של ההשתדלות, ויתחיל לדרוש ברופאים ורפואות, וכמובן שבאופן הזה כל אופן השתדלותו מקבל צורה אחרת לגמרי, כאשר הוא יודע ומרגיש בכל עת ובכל רגע שהוא נתון כל כולו בידו הרחמנה של הקב"ה, ואין כאן אלא ענין של השתדלות, וליבו סמוך ובטוח בהשי"ת שישלח צרי ומרפא לנפשו הדווייה.

וכן היה נוהג מרן בעל **החפץ חיים זי"ע**, כאשר היה נחלה אחד מבני ביתו, לא היה פונה אל הרופא מיד, אלא היה מתבודד בעלייתו למשך זמן מה בתפלה ותחנונים, ורק לאחר מכן שם פעמיו אל הרופא אם עדיין היה צורך לכך.

באחד הימים נזדמן בביתי יהודי זקן בן תשעים ומעלה, ועודנו מהלך בריא ושלם, ולפי מראהו החיצוני לא היה ניכר עליו שום רושם מיוחד, אך היה נראה כיהודי פשוט למדי, רציתי לדעת בשל מה זכה היהודי דנן לאריכות ימים מופלגת כזאת בשיא הבריאות והשלימות, ושאלתי אותו הגד נא לי יקירי, במה האריכת ימים?

תשובתו של הזקן הדהימו אותי עד למאוד: "מאז ומקדם הייתי נוהג שכל אימת שנתעוורר איזה בעיה רפואית לאי מי מבני משפחתי, אזי הייתי טורח לברר מהו מחיד העלות של המומחה הגדול שבעולם שמטפל בתחום הזה, ואז הייתי מפריש מכספי את הסכום הזה ומפרישו לצדקה, ואחר כך נעמדתי בתפילה לפני השי"ת ומפיל תחינתי לפניו: רבוש"ע! הרי אתה הוא הרופא לכל בשר, ועתה שהפרשתי מכספי לצדקה כסכום עלותו של הרופא המומחה הגדול ביותר שבעולם, אבקש ממך שתעלה ארוכה ומרפא למחלה זו, וכך היה פונה לרופא זוטר ומזדמן שעשה את הטיפול ללא עלות, ואכן תקוותו לא הכזיב. וכך היה עושה בכל ענין רפואי שנזדמן לפתחו, גם כאשר היה המדובר בניתוחים ושאר טיפולים קשים ומסובכים."

השתוממתי מאד למשמע אוזי, עד היכן הגיעה אמונתו התמימה של יהודי זה אשר היה נראה למראית העין כיהודי פשוט ממש, אך זכה להעפיל לפסגות נעלות וגבוהות אודות לתמימותו ופשטותו בלי התחכמויות ותחבולות.

ויה"ר שלא נדע שום צער ומכאוב, ונתעורר מתרדמתינו העמוקה, שיהיו עינינו נשואות תמיד אל ה' אלוקינו, ואך טוב וחסד ירדפונו כל הימים אכי"ר.

עדותיך אתבונן

ליזכרם מאת הרב אברהם דניאל אבשטיין שליט"א, בעמ"ש שרה אברהם

ויעתר יצחק לה' לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו ה' ותהר רבקה אשתו ... (כה-כא) – אין תפילה שאינו נענה

רבינו בחיי דייק בלישנא דקרא וז"ל: "הכתוב היה ראוי להקדים ולומר, "ותהי רבקה עקרה", ואח"כ "ויעתר יצחק לה' כי עקרה היא", ומה שהקדים התפילה יתכן לומר שהקדים העיקר, ולמדנו שאין הכונה שתהיה העקרות סיבת התפילה, שא"כ הסיבה עיקר והתפילה טפל לה, אבל הכונה לשון הכתוב כי התפילה סיבת העקרות, ולומר לך שלא נתעקרה אלא כדי שיתפללו שניהם על הדבר, לפיכך הקדים התפילה שהיא העיקר והסיבה הראשונה שבשבילה בא העקרות לרבקה אמנו. וזהו שדרשו ז"ל: מפני מה נתעקרו האמהות, מפני שהקב"ה מתאוה לתפילתן של צדיקים, עכ"ל.

דרי מבואר בדבריו, שעיקר התכלית של תפילה אינו אלא כדי להשיג הדבר המבוקש, אלא אדרבא הדבר המובקש הוא לתכלית שיתפלל אל השי"ת, שהקב"ה מתאוה לתפילתן של צדיקים, שעיקר מהותו של תפילה הוא דביקות בהשי"ת, והקב"ה מתאוה שיתדבקו בו.

וע"פ יסוד זה י"ל מדוע מצינו שאצל לאה שזכה לבנים ולא היה צריך להמתין ולהתפלל ולהתפלל עוד. שדרשו חז"ל ב"ב (קכג) הפסוק: "ועיני לאה רכות" – מאי רכות, אילימא רכות ממש, אפשר בגנות בהמה טמאה לא דבר הכתוב, דכתיב: מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהורה, בגנות צדיקים דבר הכתוב וכו', רב אמר: לעולם רכות ממש, ולא גנאי הוא לה אלא שבח הוא לה, שהיתה שומעת על פרשת דרכים בני אדם שהיו אומרים: שני בנים יש לה לרבקה, שתי בנות יש לו ללבן, גדולה לגדול וקטנה לקטן, והיתה יושבת על פרשת דרכים ומשאלת: גדול מה מעשיו, איש רע הוא מלסטם בריות, קטן מה מעשיו, איש תם יושב אוהלים, והיתה בוכה עד שנשרו ריסי עיניה. והיינו דכתיב: וירא ה' כי שנואה לאה, מאי שנואה וכו', אלא ראה הקב"ה ששנואין מעשה עשו בפניה – ויפתח את רחמה", ע"כ. הרי מבואר בדברי הגמ' שלאה זכה לבנים מחמת התפילות שהתפללה שלא תיפול לינשא לעשו הרשע, ודברי הגמ' צ"ב טובא, שהרי אותו תפילות לא היה תפילות לוכות לבנים אלא תפילה שלא לישא עשו הרשע, א"כ מדוע זכה לבנים מיד אחר שנשא יעקב מחמת אותו תפילות?

ומבואר בדברי הגמ', יסוד נורא בעיקר מהותו של תפילה, שהתכלית של תפילה אינו רק להשיג הדבר המבוקש, אלא הדבר המבוקש הוא לתכלית של תפילה, והתכלית של תפילה הוא כדי להיות דבוק בהשי"ת, ולהכיר שכל מאתו יתברך, ובאמת שאין שום נ"מ על מה אחד מתפלל, אם מתפלל להינשא לצדיק או לוכות לבנים, ע"י כל תפילה ותפילה, יש התכלית של תפילה להכיר שהכל מאתו יתברך. וע"כ זכה לאה לבנים מאותן תפילות, והגם שלא התפלל לבנים, וזהו יסוד נורא אם אחד מתפלל ולא נענה תפילתו, שאל יעלה על דעתו לומר שלא אהני תפילתו כלום, שכל תפילה בכוחה לפעול דברים גדולים, והגם שלא פירט בתפילתו. כמו שמצינו אצל לאה זכה לבנים, הגם שלא התפלל לבנים.

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickensforshabbos.com - The charity that simply helps families of Melamdim, Agunos and Gnushos in Eretz Yisroel at ZERO expense

הלכה למעשה

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א, ראש כולל עפרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס

A SERIES IN HALACHA
LIVING A "TORAH" DAY

Monetary, Interpersonal Laws and Din Torah (82)

Paying for Damage: Valuating the Damage. We have been discussing various cases regarding when one is required to pay for damages or not. Many times the value of the damage is not clear. Sometimes the value of a second-hand item that was damaged is not easy to assess. If a professional assessor has to be called in who charges for his service, the damager has to pay for it because it is his deed that caused this expense. There is a detailed discussion about this in *Teshuvos Vehanhagos* (1) whether this is a *grama* or worse, and if there are other reasons to make him have to pay. His ruling is that the damager has to pay.

Paying or Restoring. There is a very basic detail to analyze regarding the nature of the monetary payment of the damager. Is one paying for restoration? In other words, when an item can be be fixed, is his obligation to pay for the repair or is he required to pay for the depreciation (decrease in value on the market) because of the damage. Many times, i.e. car damage repair, the amount needed to fix is more than the depreciation. The **Shach** (2) rules that for an item that can be fixed one must pay for the repairs. For an item that can't be fixed, the payment is for the amount of depreciation. Similarly, if the victim is not interested in fixing a small damage, but there was depreciation, the logic is that he doesn't owe for fixing, but still must pay for depreciation. There might be some variables, such as a situation where the car will never be sold and a *Dayan* should be consulted in this case.

Similarly if one broke a window, which would not cause a decrease in the home's purchase price (no depreciation), as people fix such things, the damager must pay for it. Also in the opposite case where the depreciation is more than the cost of fixing he can just pay the cost of fixing. In all the cases when he pays for fixing we are referring to the money, but he is not obligated to go to the trouble of calling the workman which the victim can do himself. In other words he is not obligated to fix, but to pay for fixing.

If the damager wants to fix it himself, the owner can say he'd rather a payment. This is explained based on the principle that he has a monetary obligation to pay for fixing and not to fix it (3).

בין הריחיים – תבלין מדף היומי – בכורות נ.

"פדיון הבן – שליחות" - The *Gemara* relates that ר' אחא (who was a kohen) in order to be פודה his בכור sent 17 ר' אשי to זוזים. The **רי"ט אלגזי** points out that this is not in line with the **רמ"א** who brings in the name of the **ריב"ש** [סי' ש"ה,ז"ד ש"ך]: "אין האב יכול לפדות על ידי שליח". A father may not be פודה his son through a שליח. The **ש"ך** says this רמ"א is תמוה because we pasken, "שלוחו של אדם כמותו", so why should פדיון הבן be any different? This is also מבואר from the **ר"ן** [פסחים ג] when discussing the נוסח of ברכות, he says regarding מצות that are a person's obligation, but may be performed for him by others, if a שליח is doing it for him he would use the word "על" in the *bracha*. For example, ביעור חמץ, מילה, פדיון הבן. The שליח performing this מצוה for the משלח would say "על". We see clearly the ר"ן lists פדיון הבן as a חיוב that may be done through a שליח. The **ט"ז** [שם] brings many *poskim* that hold not like the רמ"א and hold that a שליח may be used.

The **פתחי תשובה** brings the **חת"ם סופר** [שו"ת יו"ד רצו] who explains this שאלה of שליחות by פדיון הבן as follows: The דין is (in contrast to קידושין where the man must say "הרי את"), פדיון הבן the father doesn't need to say anything. As long as the כהן receives the 5 סלעים from him and is informed that it's for the פדיון, he is יוצא ידי חובתו מעשה קוף. So certainly the sending of the money to the כהן may be done by a שליח and therefore can't be what the רמ"א is referring to when he says a שליח may not be used. The רמ"א and the questioner to the ריב"ש are referring to a case where the שליח uses his own money to be פודה someone else's son for him and is not מזכה his money to the father, but wants to be פודה on behalf of the father. It is this case where the שאלה of שליחות comes up. The חת"ם סופר continues (even according to those that hold we may rely on "אין רגילים", still, "שלוחו של אדם כמותו) to be פודה with a שליח, because it's ראוי to do it זכר לבכורי מצרים and there it says, "אני ולא שליח". So, it's more fitting for the father to do it himself.

רע"א [שם בגליון] seems to argue on the חת"ם סופר and holds that the מעשה הפדייה is the אמירה of the father to the כהן that this money is for the פדיון. Therefore, when the רמ"א says שליחות doesn't work, he must be referring to a case where the שליח does the מעשה הפדיון by saying to the כהן, with this money the father's son should be redeemed. But all would agree that the father may send the money with a שליח, as long as he is the one that says my son should be redeemed with the money you receive.

The above **רי"ט אלגזי who says our *Gemara* is against the רמ"א, doesn't learn like רע"א or the חת"ם סופר. He must learn that the רמ"א holds that the father may not even send the money with a שליח, that's why he says our *Gemara* is *shver* because ר' אשי sent it with a שליח.

(1) ה:שפו (2) חושן משפט שפז:א
(3) עיין חזון איש בבא קמא ו:ג

הוא היה אומר

R' Yosef Dov Halevi Soloveitchik *zt"l* (Beis Halevi) would say:

"'הקול קול יעקב והידים ידי עשו' - Yaakov's voice was completely opposite to Esav's hands. Yitzchok should have examined the situation more carefully instead of immediately assuming that the person before him was Esav. Why did he not investigate further? Esav had feared that Yaakov would take the *berachos* from him, so he arranged with Yitzchok to speak like Yaakov. That way, if Yaakov tried to take the *berachos*, he would have to imitate Esav's manner of speaking. Yaakov understood Esav's plan and deliberately continued speaking in his own natural voice without changing it."

A Wise Man would say: "Always remember that for every minute you are angry you lose sixty seconds of happiness."

Printed By: Quality Printing
Graphic Copy & Printing
(845)352-8533

Daven & Learn IN ORDER to connect with Hashem!
-each with its own form of connection.

(לשון הב"ח סי' מ"ז)
"...ונראה דכונתו ית' מעולם היתה שנהיה עוסקים בתורה כדי שתתעצם נשמותינו בעצמות ורוחניות וקדושת מקור מוצא התורה..."

This Issue Dedicated
לעילוי נשמת ר' משה בן ר' יהושע ז"ל
(Mr. Frank Posen)
By His Family

מעשה אבות .... סימן לבנים

ויתן לך האלקים ממל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש ... (כז-כח)

The pressure of the *Zeirei Agudath Israel* work during the Second World War, was overwhelming. The organization labored under constant debts. Salaries were small and usually paid late. Despite the rapid growth of the *Zeiri* Youth Council office during the war years, most of the growth in staff was at the secretarial level. The Youth Council had little money to spend on professional employees. With Mike Tress bearing almost the entire load of fund-raising, it was left to **Rabbi Moshe Sherer *zt"l*** to oversee virtually all of the office work. The preponderance of routine administrative tasks was hard on the idealistic young man in a hurry to change the world and after three years, the financial pressures of a growing family persuaded Rabbi Sherer to resign and go into the lighting fixture and electric supply business under the name Genuine Electric. His presence in the Youth Council was missed greatly, especially by Mike Tress. Over the next year, the Youth Council and *Agudath Israel* of America finally merged into one organization, with Mike Tress assuming leadership of the combined organization.

A few months in business convinced Rabbi Sherer that his family's financial future looked bright. Business began to boom and a lucrative career in the lighting business seemed to be a given. However, approximately a year after he went into business, he was invited to a meeting at which a number of *gedolei Torah* were present. They were so grateful that he came and they informed him that *Klal Yisrael* needed him too much - much more than Genuine Electric - and that he must leave his business. He requested a year to recoup his initial investment and to sell off his inventory, but they told him that his presence was too urgently needed. When he returned from the meeting, he told his wife, "Deb, it's back to bread and water."

There was at least one tangible result from Rabbi Sherer's year in business. His secretary in Genuine Electric was a young woman named Mollie Bienstock from a *shomer Shabbos* home in the Bronx. Rabbi Sherer continually urged her to marry a *ben Torah*. Nothing in her public school background (which was the norm in those days) had prepared her for the idea of a husband devoted to studying *Torah*, but she was so impressed with the way Rabbi Sherer conducted himself in every sphere of his life that she decided that she wanted to marry a *"ben Torah* like Rabbi Sherer."

Four years after his brief time in business, Rabbi Sherer received the offer of the rabbinic position that he had hoped for when he first returned to New York from Baltimore, where he had been learning in *Yeshivas Ner Israel*. His father-in-law, Rabbi Fortman, had suffered a debilitating stroke and Rabbi Sherer assumed his duties for close to six months. But Rabbi Fortman never recovered and passed away in February 1951, at age 55. *Congregation Kenesseth Israel*, known as the White Shul, and one of the most prestigious *shuls* in the New York area, offered Rabbi Sherer the position of rabbi at the same salary his father-in-law had received. At a time when his salary from *Agudath Israel* barely covered fish on *Shabbos*, Rabbi Sherer was greatly tempted by the offer. Rebbetzin Fortman was eager to see her son-in-law in the position that her husband had held. But Rabbi Sherer told her that he would have to first consult **R' Aharon Kotler *zt"l***, and that he would do whatever R' Aharon instructed him.

R' Aharon Kotler responded succinctly, "*Bishum oifen nisht* - not under any circumstances. No White Shul and no single *shul*. I have much bigger plans for you." And so he did. Rabbi Moshe Sherer went on to become president and chairman of *Agudath Israel* of America, and transformed Orthodox Judaism's standing in the world through his wisdom and advocacy.

Rebbetzin Fortman, however, was sorely disappointed when her esteemed son-in-law turned down the White Shul's offer. Not until ten years later, when his picture appeared on the front page of the March 30, 1961 New York Times' metropolitan section, with a long story about his congressional testimony the previous day, did Rebbetzin Fortman admit, "I saw what a *Kiddush Hashem* you made. It seems that Reb Aharon was right."

When retelling the story of his mother-in-law's change of heart after the appearance of the New York Times' article, Rabbi Sherer would always add wryly, "Never underestimate the power of the press. What R' Aharon Kotler could not convince my mother-in-law of in 1951, the mighty New York Times succeeded in doing in 1961." **(Adapted from "Rabbi Sherer" by Yonason Rosenblum)**

תורת הצבי על הפטרות

DEEP, PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY HAFTORAH

בריתי היתה אתו החיים והשלום ואתנם לו מורא ויירא אני ... (מלאכי ב-ה)

This week's *Haftorah* ends with praise for a certain *Kohen*: *"My covenant was with him, life and peace ... for the lips of the Kohen guard knowledge, and they will seek Torah from his mouth."* Who is this *Kohen*?

The **Brisker Rav *zt"l* (Chiddushei HaGriz)** explains that the *Kohen* we are referring to here is none other than Pinchos, who according to *Chazal* is *Eliyahu HaNavi*. Eliyahu is a link in the chain of the *mesorah*, and one day he will answer every open question and return the *Torah* to *Klal Yisroel*. When the *Brisker Rav* said this to his father, **R' Chaim Soloveitchik *zt"l***, he added that this is why *melamdim* teach that *"Teiku"* stands for *"**T**ishbi **Y**etaretz **K**ushyos **U**'ba'ayos"* to plant in a child's heart the *emunah* that *Eliyahu HaNavi* will bring the *Torah* back.

Pinchos was rewarded for an act of zealotry, but why then did he get a "covenant of peace" and not a covenant of zealotry? Says R' Chaim, a soldier's medals reflect what he did, and the *posuk* says Pinchas' act *"turned back My wrath ... and I did not destroy Bnei Yisroel."* For *Klal Yisroel*, his zealotry was an act of peace, so his reward was peace.

For this reason, concludes the *Brisker Rav*, Pinchos is the one to return the *Torah* to *Klal Yisroel* because when Zimri sinned, an important *halacha* was forgotten until Pinchos remembered it. Since he brought one forgotten *halacha* back to *Klal Yisroel*, he will be rightly rewarded with eventually bringing back the entire *Torah*.

מחשבת הלב

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את ה'. ויאמר ה' לה ... (כה-כב:כג)

Parshas Toldos, as its name suggests, describes how Yitzchok and Rivka storm the heavens with earnest, heartfelt *tefillos* that they should be *zoche* to children. הקב"ה answers their respective supplications and Rivka is soon expecting a child! However, much to her consternation, the unborn child shows signs of incongruous behavior, which alarms her. **Rashi** explains that when she would pass by a *yeshivah* the baby would begin to kick, showing interest there. And when she would pass a place of *avodah zara*, again the child would kick, displaying interest there as well. Not sure what to make of this conundrum, she went to seek *daas Torah*. The *posuk* then continues, "ויאמר ה' לה" - through his messenger שם, *Hashem* explains to her that there are 2 distinct babies inside - Yaakov and Esav. She seems pacified after hearing that piece of news. But why and how does this news appease her? Secondly, why does it say that ה' told her - even if it was Shem, albeit through *ruach hakodesh*? Third of all, why didn't she ask her husband or Avraham? And finally, why the strange phrasing of "למה זה אנכי" - *"Why is it that I am"*? An incomplete sentence that Rashi needs to complete for us.

Perhaps, the *Torah* is teaching us a stimulating yet compelling message. Rivka assumed she was carrying a confused fetus. She blamed herself for it, saying "למה זה אנכי". It's all my fault. She went searching for reassurance - for *chizuk*, which at times requires an uninvolved, fresh set of eyes. Shem told her in *Hashem's* name: No, it's not your fault - don't blame yourself. This is a *gezeira* from Heaven. Two children. *Yidden* and *Goyim*, whose destinies will forever be intertwined. You may sleep calmly. Rivka "got the message" and accepted it with tranquility and serenity.

This *machshava* is pertinent to so many situations in life. *Chinuch*, *shidduchim*, *parnassah*. And the bottom line is, after *hadracha* and *tefillah*, to realize that "מאת ה' היתה זאת", and accept it with full *menuchas hanefesh*. אמן, וכן יהי רצון.

משל למה הדבר דומה

ויאמר כי הקרה ה' אלקיך לפני ... (כז-ב)

משל: A *chasid* of **R' Duvid Moshe of Tchortkov *zt"l***, discovered a lucrative investment: an aging *poritz* (landowner) was selling his forest far below market value. Convinced of immense profits, the *chasid* mentioned the deal to his *Rebbe* without actually asking for guidance, assuming his success was guaranteed. Unexpectedly, the *Rebbe* advised him, "Do not buy the forest." Believing this counsel was optional because he had not formally sought advice, the *chasid* liquidated his assets and secured heavy loans to purchase the land. Tragically, when workers felled the trees, they found them completely infested with worms, leaving the timber worthless and ruining him financially.

Mortified, he avoided the *Rebbe* for two years until he decided, "I lost my wealth; must I forfeit my *Rebbe* too?"

Returning in repentance, he attributed the *Rebbe's* foresight to *ruach hakodesh*. Yet R' Duvid Moshe corrected him: "It was not *ruach hakodesh*. It was your total self-assurance and arrogance expressing no reliance on *Siyata Dishmaya*. When one treats success as guaranteed without acknowledging *Hashem*, Heavenly blessing is withheld."

נמשל: Yitzchok realized something was amiss when Yaakov - who was disguised as his brother, Esav - mentioned that *Hashem* had granted him swift success in his hunt. Esav habitually relied solely upon his own physical strength and hunting skills, never invoking *Hashem's* name. Conversely, Yaakov's automatic instinct to credit *Hashem* for his quick return immediately betrayed his true identity. Righteous people attribute every achievement to Divine assistance, whereas arrogance and self-reliance disconnect a person from the true Source of all earthly success and blessing.

הנחמדים מזהב

GOLDEN NUGGETS ON THE PARSHA WITH A FOCUS ON LESSONS HOW TO SERVE HASHEM AND BE A BETTER JEW BY R' YEHOSHUA GOLD

עקב אשר שמע אברהם בקולי וישמר משמרתי מצותי חקתי ותורתי ... (כו-ה)

When telling Yitzchok to stay in *Eretz Yisroel*, *Hashem* promised Yitzchok tremendous *berachah*, but initially connected that *berachah* to the *zechus* of Avraham, "עקב אשר שמע אברהם בקולי וישמר משמרתי מצותי חקתי ותורתי". After several confrontations with the local *Pelishtim* over the digging of wells, Avimelech and his general, Phichol, approached Yitzchok seeking a peace treaty, stating "ראה ראינו כי היה ה' עמך" - *"We have seen that Hashem is with you" (26:28)*. Interestingly, although Yitzchok had been reopening wells originally dug by his father, Avraham is no longer mentioned. What changed in the *Pelishtim's* perception of Yitzchok, and why is Avraham's *zechus* no longer part of the picture?

Immediately before this encounter, the *Torah* tells us, "'ויבן שם מזבח ויקרא בשם ה". The **Seforno** explains that until this point, Yitzchok had not yet actively spread *Hashem's* name in the world. Consequently, his *berachah* was dependent on the *zechus* of his father. Once Yitzchok began - "'ויקרא בשם ה" - and spread *Hashem's* message, he merited *berachah* in his own right. When a person makes the Almighty's presence known in the world, he merits His presence in his own life in a greater way. That *Siyata Dishmaya* becomes apparent to those around him, just as Avimelech recognized that *Hashem* was with Yitzchok. What did Avraham do that was so special? Says the *Seforno*, he was *Gomel Chesed,* and through that, he inspired people to serve *Hashem*.

A story is told of a *Yid* in Kovna, standing in a terribly long trying to obtain a visa in an attempt to escape the Nazis. Agitated and nervous, he pushed a little, and the young man ahead of him allowed him to pass. Years later, he stood at the *levaya* of **R' Aharon Kotler *zt"l***. Wanting to get closer to the *Aron*, he pushed forward and seeing his determination, the man in front of him graciously allowed him to pass. Suddenly he realized, it was the same young man from the visa line in Europe! Only now he knew who he was - **R' Shneur Kotler *zt"l***, R' Aharon's son and successor as *Rosh Yeshivah* of *Bais Medrash Govoha*.